

1. Könige 18

Septuaginta (LXX)

- 1 καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πολλὰς καὶ ῥῆμα κυρίου ἐγένετο πρὸς ἡλίου ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ λέγων πορεύθητι καὶ ὀφθητι τῷ αχααβ καὶ δώσω ὑετὸν ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς
- 2 καὶ ἐπορεύθη ἡλίου τοῦ ὀφθῆναι τῷ αχααβ καὶ ἡ λιμὸς κραταιὰ ἐν σαμαρείᾳ
- 3 καὶ ἐκάλεσεν αχααβ τὸν αβδιου τὸν οἰκονόμον καὶ αβδιου ἦν φοβούμενος τὸν κύριον σφόδρα
- 4 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τύπτειν τὴν ιεζαβελ τοὺς προφήτας κυρίου καὶ ἔλαβεν αβδιου ἑκατὸν ἄνδρας προφήτας καὶ ἔκρυψεν αὐτοὺς κατὰ πεντήκοντα ἐν σπηλαίῳ καὶ διέτρεφεν αὐτοὺς ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι
- 5 καὶ εἶπεν αχααβ πρὸς αβδιου δεῦρο καὶ διέλθωμεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ πηγὰς τῶν ὑδάτων καὶ ἐπὶ χειμάρρους ἐάν πως εὔρωμεν βοτάνην καὶ περιποιησώμεθα ἵππους καὶ ἡμιόνους καὶ οὐκ ἐξολοθρευθήσονται ἀπὸ τῶν κτηνῶν
- 6 καὶ ἐμέρισαν ἑαυτοῖς τὴν ὁδὸν τοῦ διελθεῖν αὐτὴν αχααβ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ μιᾷ μόνος καὶ αβδιου ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ ἄλλῃ μόνος
- 7 καὶ ἦν αβδιου ἐν τῇ ὁδῷ μόνος καὶ ἦλθεν ἡλίου εἰς συνάντησιν αὐτοῦ μόνος καὶ αβδιου ἔσπευσεν καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ εἶπεν εἰ σὺ εἶ αὐτός κύριέ μου ἡλίου
- 8 καὶ εἶπεν ἡλίου αὐτῷ ἐγὼ πορεύου λέγε τῷ κυρίῳ σου ἰδοὺ ἡλίου
- 9 καὶ εἶπεν αβδιου τί ἡμάρτηκα ὅτι δίδως τὸν δοῦλόν σου εἰς χεῖρα αχααβ τοῦ θανατῶσαί με
- 10 ζῇ κύριος ὁ θεός σου εἰ ἔστιν ἔθνος ἢ βασιλεία οὗ οὐκ ἀπέσταλκεν ὁ κύριός μου ζητεῖν σε καὶ εἶπον οὐκ ἔστιν καὶ ἐνέπρησεν τὴν βασιλείαν καὶ τὰς χώρας αὐτῆς ὅτι οὐχ εὔρηκέν σε
- 11 καὶ νῦν σὺ λέγεις πορεύου ἀνάγγελλε τῷ κυρίῳ σου ἰδοὺ ἡλίου
- 12 καὶ ἔσται ἐάν ἐγὼ ἀπέλθω ἀπὸ σοῦ καὶ πνεῦμα κυρίου ἀρεῖ σε εἰς γῆν ἣν οὐκ οἶδα καὶ εἰσελεύσομαι ἀπαγγεῖλαι τῷ αχααβ καὶ ἀποκτενεῖ με καὶ ὁ δοῦλός σου ἔστιν φοβούμενος τὸν κύριον ἐκ νεότητος αὐτοῦ
- 13 ἢ οὐκ ἀπηγγέλη σοι τῷ κυρίῳ μου οἷα πεποίηκα ἐν τῷ ἀποκτείνειν ιεζαβελ τοὺς προφήτας κυρίου καὶ ἔκρυψα ἀπὸ τῶν προφητῶν κυρίου ἑκατὸν ἄνδρας ἀνὰ πεντήκοντα ἐν σπηλαίῳ καὶ ἔθρεψα ἐν ἄρτοις καὶ ὕδατι
- 14 καὶ νῦν σὺ λέγεις μοι πορεύου λέγε τῷ κυρίῳ σου ἰδοὺ ἡλίου καὶ ἀποκτενεῖ με
- 15 καὶ εἶπεν ἡλίου ζῇ κύριος τῶν δυνάμεων ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ ὅτι σήμερον ὀφθήσομαι αὐτῷ
- 16 καὶ ἐπορεύθη αβδιου εἰς συναντήν τῷ αχααβ καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ καὶ ἐξέδραμεν αχααβ καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν ἡλίου
- 17 καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν αχααβ τὸν ἡλίου καὶ εἶπεν αχααβ πρὸς ἡλίου εἰ σὺ εἶ αὐτὸς ὁ διαστρέφων τὸν Ἰσραὴλ

18 καὶ εἶπεν ἡλιου οὐ διαστρέφω τὸν ἰσραὴλ ὅτι ἀλλ' ἡ σὺ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου ἐν τῷ καταλιμπάνειν ὑμᾶς τὸν κύριον θεὸν ὑμῶν καὶ ἐπορεύθης ὀπίσω τῶν βααλμ

19 καὶ νῦν ἀπόστειλον συνάθροισον πρὸς με πάντα ἰσραὴλ εἰς ὄρος τὸ καρμήλιον καὶ τοὺς προφῆτας τῆς αἰσχύνης τετρακοσίους καὶ πενήκοντα καὶ τοὺς προφῆτας τῶν ἄλλων τετρακοσίους ἐσθίοντας τράπεζαν ιεξαβελ

20 καὶ ἀπέστειλεν ἀχααβ εἰς πάντα ἰσραὴλ καὶ ἐπισυνήγαγεν πάντας τοὺς προφῆτας εἰς ὄρος τὸ καρμήλιον

21 καὶ προσήγαγεν ἡλιου πρὸς πάντας καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡλιου ἕως πότε ὑμεῖς χωλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις εἰ ἔστιν κύριος ὁ θεὸς πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ εἰ δὲ ὁ βααλ αὐτός πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς λόγον

22 καὶ εἶπεν ἡλιου πρὸς τὸν λαόν ἐγὼ ὑπολέλειμμαι προφήτης τοῦ κυρίου μονώτατος καὶ οἱ προφῆται τοῦ βααλ τετρακόσιοι καὶ πενήκοντα ἄνδρες καὶ οἱ προφῆται τοῦ ἄλλους τετρακόσιοι

23 δότωσαν ἡμῖν δύο βόας καὶ ἐκλεξάσθωσαν ἑαυτοῖς τὸν ἕνα καὶ μελισιάτωσαν καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τῶν ξύλων καὶ πῦρ μὴ ἐπιθέτωσαν καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸν βουὴν τὸν ἄλλον καὶ πῦρ οὐ μὴ ἐπιθῶ

24 καὶ βοᾶτε ἐν ὀνόματι θεῶν ὑμῶν καὶ ἐγὼ ἐπικαλέσομαι ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ μου καὶ ἔσται ὁ θεὸς ὃς ἐὰν ἐπακούσῃ ἐν πυρὶ οὗτος θεὸς καὶ ἀπεκρίθησαν πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἶπον καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας

25 καὶ εἶπεν ἡλιου τοῖς προφῆταις τῆς αἰσχύνης ἐκλεξάσθε ἑαυτοῖς τὸν μόσχον τὸν ἕνα καὶ ποιήσατε πρῶτοι ὅτι πολλοὶ ὑμεῖς καὶ ἐπικαλέσασθε ἐν ὀνόματι θεοῦ ὑμῶν καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῆτε

26 καὶ ἔλαβον τὸν μόσχον καὶ ἐποίησαν καὶ ἐπεκαλοῦντο ἐν ὀνόματι τοῦ βααλ ἐκ πρωΐθεν ἕως μεσημβρίας καὶ εἶπον ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ βααλ ἐπάκουσον ἡμῶν καὶ οὐκ ἦν φωνή καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις καὶ διέτρεχον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου οὗ ἐποίησαν

27 καὶ ἐγένετο μεσημβρία καὶ ἐμυκτήρισεν αὐτοὺς ἡλιου ὁ θεοβίτης καὶ εἶπεν ἐπικαλεῖσθε ἐν φωνῇ μεγάλη ὅτι θεὸς ἐστὶν ὅτι ἀδολεσχία αὐτῷ ἐστὶν καὶ ἅμα μήποτε χρηματίζει αὐτός ἢ μήποτε καθεύδει αὐτός καὶ ἔξαναστήσεται

28 καὶ ἐπεκαλοῦντο ἐν φωνῇ μεγάλη καὶ κατετέμνοντο κατὰ τὸν ἐθισμόν αὐτῶν ἐν μαχαίραις καὶ σειρομάσταις ἕως ἐκχύσεως αἵματος ἐπ' αὐτούς

29 καὶ ἐπροφήτευσον ἕως οὗ παρῆλθεν τὸ δειλινόν καὶ ἐγένετο ὥς ὁ καιρὸς τοῦ ἀναβῆναι τὴν θυσίαν καὶ οὐκ ἦν φωνή καὶ ἐλάλησεν ἡλιου ὁ θεοβίτης πρὸς τοὺς προφῆτας τῶν προσοχθισμάτων λέγων μετάστητε ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸ ὀλοκαύτωμά μου καὶ μετέστησαν καὶ ἀπῆλθον

30 καὶ εἶπεν ἡλιου πρὸς τὸν λαόν προσαγάγετε πρὸς με καὶ προσήγαγεν πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν

31 καὶ ἔλαβεν ἡλιου δώδεκα λίθους κατ' ἀριθμὸν φυλῶν τοῦ ἰσραὴλ ὡς ἐλάλησεν κύριος πρὸς αὐτὸν λέγων ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου

32 καὶ ᾠκοδόμησεν τοὺς λίθους ἐν ὀνόματι κυρίου καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον τὸ κατεσκαμμένον καὶ ἐποίησεν θααλα χωροῦσαν δύο μετρητὰς σπέρματος κυκλόθεν τοῦ θυσιαστηρίου

33 καὶ ἐστοίβασεν τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησεν καὶ ἐμέλισεν τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰς σχίδακας καὶ ἐστοίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον

34 καὶ εἶπεν λάβετε μοι τέσσαρας ὑδρίας ὕδατος καὶ ἐπιχέετε ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας καὶ ἐποίησαν

οὕτως καὶ εἶπεν δευτερώσατε καὶ ἐδευτέρωσαν καὶ εἶπεν τρισσώσατε καὶ ἐτρίσσευσαν

35 καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὴν θαλάσσαν ὕδατος

36 καὶ ἀνεβόησεν ἡλιου εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπεν κύριε ὁ θεὸς αβραὰμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰσραὴλ ἐπάκουσόν μου κύριε ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρὶ καὶ γνώτωσαν πᾶς ὁ λαὸς οὗτος ὅτι σὺ εἶ κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ καὶ γὰρ δοῦλός σου καὶ διὰ σὲ πεποίηκα τὰ ἔργα ταῦτα

37 ἐπάκουσόν μου κύριε ἐπάκουσόν μου ἐν πυρὶ καὶ γνώτω ὁ λαὸς οὗτος ὅτι σὺ εἶ κύριος ὁ θεὸς καὶ σὺ ἔστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω

38 καὶ ἔπεσεν πῦρ παρὰ κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ τὰς σχίδακας καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν χοῦν ἐξέλιξεν τὸ πῦρ

39 καὶ ἔπεσεν πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ εἶπον ἀληθῶς κύριός ἐστιν ὁ θεὸς αὐτὸς ὁ θεός

40 καὶ εἶπεν ἡλιου πρὸς τὸν λαόν συλλάβετε τοὺς προφῆτας τοῦ βααλ μηθεὶς σωθῆτω ἐξ αὐτῶν καὶ συνέλαβον αὐτούς καὶ κατάγει αὐτοὺς ἡλιου εἰς τὸν χειμάρρουν κισῶν καὶ ἔσφαξεν αὐτοὺς ἐκεῖ

41 καὶ εἶπεν ἡλιου τῷ αχααβ ἀνάβηθι καὶ φάγε καὶ πίε ὅτι φωνὴ τῶν ποδῶν τοῦ ὑετοῦ

42 καὶ ἀνέβη αχααβ τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἡλιου ἀνέβη ἐπὶ τὸν κάρμηλον καὶ ἔκυψεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἔθηκεν τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ ἀνὰ μέσον τῶν γονάτων ἑαυτοῦ

43 καὶ εἶπεν τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ ἀνάβηθι καὶ ἐπίβλεψον ὁδὸν τῆς θαλάσσης καὶ ἐπέβλεψεν τὸ παιδάριον καὶ εἶπεν οὐκ ἔστιν οὐθέν καὶ εἶπεν ἡλιου καὶ σὺ ἐπίστρεψον ἐπτάκι καὶ ἐπέστρεψεν τὸ παιδάριον ἐπτάκι

44 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐβδόμῳ καὶ ἰδοὺ νεφέλη μικρὰ ὡς ἵχνος ἀνδρὸς ἀνάγουσα ὕδωρ καὶ εἶπεν ἀνάβηθι καὶ εἰπὸν τῷ αχααβ ζεῦξον τὸ ἄρμα σου καὶ κατάρβηθι μὴ καταλάβῃ σε ὁ ὑετός

45 καὶ ἐγένετο ἕως ὧδε καὶ ὧδε καὶ ὁ οὐρανὸς συνεσκότασεν νεφέλαις καὶ πνεύματι καὶ ἐγένετο ὑετὸς μέγας καὶ ἔκλαιεν καὶ ἐπορεύετο αχααβ εἰς ἰεζραὲλ

46 καὶ χεῖρ κυρίου ἐπὶ τὸν ἡλιου καὶ συνέσφιγξεν τὴν ὁσφὺν αὐτοῦ καὶ ἔτρεχεν ἔμπροσθεν αχααβ ἕως ἰεζραὲλ